

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 337

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 2 Μαΐου 1927

Ο Φ. ΠΑΠΑΡΡΟΥΣΗΣ, Ο Γ. ΧΑΤΖΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ, ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΚΗΡΥΤΜΕΝΟΙ ΡΕΝΤΖΑΙΟΙ

Αθήναι 28 Απριλίου αριθ. τηλεγ. 166282

Ο Φ. Παπαρρούσης, τέως Διευθυντής τῆς «Αγροτικής Ἡχοῦς» συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Χατζῆ, Διευθυντοῦ τῆς «Ἡπειρώ», ἐφημερίδων τῶν Ἰωαννίνων, ἐπεσκέφθησαν τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Τσαλδάρην ὃ δὲ Παπαρρούσης, παρόντος τοῦ Χατζῆ, εἶπε πρὸς τὸν Ὑπουργόν:

— Ἐάν θέλετε νὰ σωθῇ ἡ Ἡπειρὸς ἀπὸ τοῦς Ρεντζαίους, πρέπει νὰ ἀφαιρῆτε τὴν ἐπικηρύξιν των. ἀναλαμβάνω δὲ ἐγὼ νὰ τοὺς παρουσιάσω εἰς τὰς ἀρχὰς ἐντὸς δύο ἡμερῶν.

Ὁ δὲ Γεώργ. Χατζῆς προσέθεσεν: Ἡ πρότασις τοῦ συναδέλφου τοῦ Παπαρρούσης εἶναι λογικὴ ἀλλ' ἀμφιβόλῳ ἔανθ' αὐτὴ παροσιασθῇ οἱ Ρεντζαῖοι. Οὗτος μετὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ταύτην ἐξηλθε τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅπου παρέμεινε μόνον ὁ Φ. Παπαρρούσης, ὃ δὲ Παπανικολάου, συντάκτης τῆς «Ἐφημερίνης» ὅστις παρίστατο ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ τῶν πολιτικῶν συντακτῶν τῶν ἐφημερίδων, ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μέρους, ἐνθα ἐκρύπτοντο οὗτοι διὰ ν' ἀκούσων τὴν σχετικὴν συζητήσιν, ἀπηύθυνε τὴν ἐρώτησιν εἰς τὸν Παπαρρούσην:

— «Εἰσθε φίλοι τῶν Ρεντζαίων, πρὸ τῆς τελευταίας ἐπικηρύξεώς των!

— Μάλιστα ἀπήντησεν ὁ Παπαρρούσης

— Προσελάθησε δὲ συγχρόνως ἵνα κανονίσῃ διὰ δικαιολογίαν τὴν ἐναντι τοῦ Ὑπουργοῦ θέσιν του, ὃ δὲ Χατζῆς, πληροφορηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐξεληθέντος Παπαρρούσης ὅτι ὁ Παπανικολάου ἦτο παρὼν καὶ ἀφανῆς κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ συνομιλίαν των, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ προσελάθησε νὰ δικαιολογηθῇ δι' ὅσα εἶπε, ὃ Ὑπουργὸς ὁμοῦς τοῦ ἀπήντησεν ἐν θυμῷ:

— Ὁ Ἡπειρωτικὸς Λαὸς θέλει νὰ πεισθῇ ὅτι γίνεται πραγματικὴ ἡ καταδίωξις τῶν Ρεντζαίων, συμφώνως δὲ μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ Λαοῦ, θὰ συνεχισθῇ ἡ δίωξις αὕτη γενομένη πλέον ἐντονωτέρα, καὶ θὰ ἐνισχυθῇ ἡ Δύναμις τῆς χρηροφυλακῆς πρὸς τοῦτο.

Τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸν ἐγχώριον συνάδελφον «Ἐκρήρυκα» καὶ τὴν «Ἐλευθερίαν» τῆς παρελθούσης Πέμπτης, ἐξέπληξε τοὺς Ἰωαννίτας, βεβαίως δὲ καὶ ὅλοκληρον τὴν Ἡπειρὸν, ὅτι δύο δημοσιογράφοι, δύο Ἡπειρώται, δύο ἄνθρωποι ἐπὶ τέλους, δικαιούμενοι καὶ ὀνομαζόμενοι «Ἑλληνας ἐνεργοὶν προπαγάνδαν» πηρὰ τῇ Κυβερνήσει ὑπὲρ τῆς ἀρσεως τῆς ἐπικηρύξεως τῶν θηριωδῶν Ρεντζαίων!

Ἡ προπαγάνδα αὕτη ἔχει ἀρχίσει πρὸ ἐξμήνου καὶ πλέον, βεβαίως ἐπὶ ἀδρᾶ ἀποζημιώσει τῶν ἐνεργούντων αὐτὴν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ληστάρχων οὗτινες ἐπεκηρύχθησαν ὑπὸ τῆς ἑκυβερνήσεως ἀντὶ ἐνός καὶ ἡμίσεως ἐκτομυμυρίου ὀρχμῶν, ὡς ἐνεχόμενοι εἰς τὸ ἀποτροπαικτικὸν ἐγκλημα τῆς Πέτρας, καθὼς τὴν 13ην Ἰουνίου τοῦ παρελθόντος ἐτους 1926 ἐδολοφονήθησαν ὅκτω ἄνδρες ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθήκοντων των καὶ ἠοπάγησαν ληστρικῶς δέκα πέντε ἐκτομυμυρία τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς

Ἑλλάδος.

Ἑλληνοφρονηθέντες ἡμεῖς τοῦτο καὶ βεβαιωθέντες παρ' ἐντιμοτάτων Ἡπειρωτῶν, οὗτινες, δυστυχῶς, δὲν εἶχον καὶ τὸ θάρρος νὰ τὸ ὁμολογήσουν πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ νὰ τὸ φέρωμεν καθ' ἡμῶν. Ἐν τῷ φέρωμεν εἰς τὴν δημοσίωσιν τῆς «Ἐλευθερίας» ὃ δὲ θιχθεὶς ἐκ τούτου διευθυντῆς τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος «Ἡπειρὸς κ. Γεώργ. Δ. Χατζῆς» ἀντὶ νὰ περιμαζευθῇ ὡς ἡ χελώνη εἰς τὸ ὄστρακόν τῆς ἐξεστράφη εἰς ἀκατανόμαστους καθ' ἡμῶν ὕβρεις καὶ συκοφαντίας, ἔχων συνεργάτην του τὸν καὶ ἡδὴ τοιαύτον κ. Φ. Παπαρρούσην. νομίσας ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξυθετερώσῃ τὰς ἀποκαλύψεις μας, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων. Ἀλλ' ἰδοὺ μετὰ τρεῖς ἡδὴ μένας ἀπὸ τῆς καθ' ἡμῶν ἀνάνδρου ἐπιθέσεως διὰ τῶν ἀκατανόμαστων ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν τοῦ ἐντὶ ἐφημερίδι του «Ἡπειρῶ» ὃ παρ' ἡμῶν ᾤθηεν ἀδίκησις κ. Γεώργ. Δ. Χατζῆς, ὁ Παπαρρούσης ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν

Ἑσωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Παν. Τσαλδάρη μετὰ τοῦ συνεργάτου του κ. Φιλ. Παπαρρούσης καὶ, κόπτων ὃ εἰς καὶ ράπτων ὃ ἔτερος, ζητοῦν, ὅτε περισσότερον, ὅτε ὀλιγότερον, τὸν ἄσπιν τῆς ἐπικηρύξεως τῶν Ρεντζαίων!

Ἐὶ πλείοτερον τοῦτου κατηγγέλαμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ» περὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἡπειρὸς» κ. Γεώργ. Δ. Χατζῆ Παπαρρούσην:

Ὁ Τηλέγραφος μᾶς ἀνῆγγειλεν ὅτι ὁ αὐτὸς κατ' ἀσυγκάλυπτον τρόπον ἀποκαλύψει πλέον διευθυντῆς τῆς «Ἡπειρὸς» κ. Γεώργ. Δ. Χατζῆς Παπαρρούσην, ὡς ὑπὲρ τῶν Ρεντζαίων ἐνεργῶν, διέψευσε τὸ γεγονός τοῦτο δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸ «Ἐλευθερον Βῆμα», ἀλλὰ τίνα σημάειν ἔχει ἡ διάψευσις του αὐτοῦ; Δὲν πιστεύομεν νὰ τοῦ χορηγήσῃ κανένα ἄλλο πιστοποιητικόν ὃ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Τσαλδάρης! Δὲν μᾶς λέγουν ὁμῶς οἱ δύο ἀπεσταλμένοι τῶν Ρεντζαίων εἰς Ἀθήνας πόθεν ἀρδύονται τὰ ἐξοῦδα των ταξιδίων των καὶ τῆς διαμονῆς των ἐν Ἀθῆναις, δεδομένου ὅτι δὲν ἐκέρδησαν μέχρι σήμερον τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου;

Καὶ ἡδὴ διδόμεν τὸν λόγον εἰς τὸν συντάκτην τῆς «Καθημερινῆς» κ. Χρ. Παπανικολάου, τηλεγραφεύσαντα εἰς τὸν «Ἐκρήρυκα» τὰ ἀκόλουθα:

Αθήναι 29 (ἰδ. τηλ.)—«Ὁ κ. Γ. Χατζῆς διὰ τῆς χθεσινῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τὸ «Ἐλευθερον Βῆμα» προσελάθησε νὰ διαψύσῃ τὴν γενομένην πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην πρότασιν περὶ ἀμνηστίας ὅσων Ρεντζαίων. Κατόπιν τούτου εὐρίσκειται εἰς τὴν Ἀνάγκην νὰ βεβαιώσῃ ὅτι πρὸ τινος μὴ ὄν μετὰ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Τσαλδάρη διὰ τὴν ἀμνηστίαν τῶν Ρεντζαίων, (τοῦτο ἀνεφάρμεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε. Τσαύτη πρότασις, ὡς μετὰ βεβαίωσιν ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Χριστοφίλος ἐγένετο καὶ εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ κ. Χατζῆ. Καὶ διὰ νὰ τελειώσω, βεβαιῶ μετὸν καταγορηματικώτερον τρόπον ὅτι ὁ κ. Χατζῆς ἔκαμε προηδὲς ἀνῆλικον πρότασιν πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην, ὡς δὴ ἀντὶ ἀλλήιστα ὃ βεβαιώσῃ καὶ ὁ πολιτικὸς συντάκτης τῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων καὶ οἱ βουλευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Σαχῆς καὶ Μανιάς οὔτινες ἐκείνην τὴν στιγμήν εὐρίσκοντο εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τῶν ὁποίων, ἐν ἀνάγκῃ,

θὰ προκαλέσῃ καὶ ἐπιστολὰς ἐπιβεβαιωτικὰς. Σήμερον ἀπαντῶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Χατζῆ, διὰ συντόμου ἐπιστολῆς, δημοσιευομένης εἰς τὴν «Καθημερινήν» καὶ τὴν «Πρωτάν», διότι δὲν χρειάζονται πολλοὶ λόγοι, ὅπου ὁ μιλοῦν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ πράγματα Χ. Παπανικολάου».

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

βουλευτῆς Ἰωαννίνων

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

==| ΚΑΙ |==

==| ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἡ Κοινωνία τῆς Ἡπειρωτικῆς Πρωτευούσης ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν εὐγενεστάτην κυρίαν Λίναν Π. Τσαλδάρη, θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου χαλκεντέρου καθηγητοῦ τῆς Ἰστορίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ μετέπειτα Πρωθυπουργοῦ Σπυρίδωνος Λάμπρου, τοῦ ἐκ Καλαρρυτιῶν καταγομένου, καὶ μητροθεν ἑλκουσαν τὴν καταγωγὴν ἐκ τῆς Ἰωαννικῆς Οἰκογενείας Μπαλάνειος, ἥτις πολλὰς προσέφερεν εἰς τὰ Ἰωαννίνα εὐεργεσίας ὡς οἰκογένεια διδασκάλων τοῦ Γενούς, τῆς ὁποίας σώζεται ἀκόμη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡ φερώνυμος Μπαλάνειος Σχολή, λειτουργοῦσα ἀπὸ διακοσίων ὁλῶν ἐτῶν.

Ἡ κυρία Λίνα Π. Τσαλδάρη, κατεμάγευσε ἄριστον τὴν ἑοικωμένην τῶν Ἰωαννίνων διὰ τε τῆς χάριτος τῆς μορφῆς τῆς καὶ τῆς εὐγενείας τῶν τρόπων τῆς καὶ τῆς ψυχῆς τῆς, θὰ μείνῃ δὲ ἀξιωματικὸν εὐεργετὴς ἡ ἐπὶ τριήμερον διαμονὴ τῆς ἐνταῦθα.

Μᾶς ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγορινίου ὅτι εἰς ὠρισμένῃ χωρίᾳ τοῦ Πλάτου ἀνεκαλύφθησαν τρυφεροὶ χρυσάκια τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐκδόσεως 25 Μαΐου 1926 ἐκ τῶν παρελθόντων εἰς χεῖρας τῶν ληστῶν κατὰ τὴν ἐν Πέτρᾳ ληστευσιν τῆς χρηματοποστολῆς τῶν 15 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸν νόμον 8 Ουμβάτων τοῦ καθήκοντος.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἀγορινίου καὶ Μεσολογγίου, λαθροῦσαι γνῶσιν τοῦ πράγματος, προσπαθοῦν ἡδὴ νὰ ἀνακαλύψουν τοὺς πρῶτους θεσπαστάς αὐτὰ ἐν κυκλοφορίᾳ, ὃ δὲ Εἰσαγγελεὺς Μεσολογγίου κ. Δ. Λεονταρίτης, ἀναμένει νὰ περατωθῇ ὁλοσχερῶς τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως ἵνα προδῇ εἰς ἀποκαλύψεις, ἐν σχέσει πρὸς ἰσχυροὺς προ-

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
Ετήσιον Συνδρομὴν

Ἑσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἑξωτερικοῦ	Φρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	5

στάτας τῶν διαπραξάντων
τὸ φρικιαστικὸν ἐγκλήμα
τῆς Πέτρας καὶ τοὺς ὑπευ-
θύνους τῆς διαφυγῆς αὐτῶν
ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Δικαιο-
σύνης.

Αποροῦμεν πῶς ἡ συνάδελφος «Κή-
ρυξ» διευννομένη ὑπὸ τοῦ ἀθηναί-
ζοντος δημοσιογράφου κ. Α. Πανίδη
ἔπεσε θύμα κακοβούλων πληροφο-
ριῶν, ὅτι δῆθεν ὁ βουλευτὴς Ἰωαν-
νίνων ναύαρχος κ. Μιχ. Γούδας ἀ-
πεχώρησεν ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ
Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Παν. Τσαλ-
δάρην! Αὐτὸς ὁ κ. Πανίδης οὔτε
ὡς ἀστὲρ δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ δημο-
σιεύσῃ, διότι ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊ-
κοῦ Κόμματος δὲν ἔχει εἰλιξιμένη-
ρον καὶ ἰκανώτερον φίλον ἀπὸ τὸν
τετιμημένον βουλευτὴν Ἰωαννίνων
κ. Γούδα.

Οἱ Τεροβίτες, ἀναγνωρίζοντες τὰς
πολλαπλὰς σιδηρὰς ἀνάγκας τῆς
Κυβερνήσεως, ἀπεφάσισαν νὰ ἐνώ-
σουν τὸ χωρίον τῶν Τεροβὸ μετὰ τὴν
δημοσίαν ὁδὸν Ἰωαννίνων—Προβέ-
ζης διὰ προσωπικῆς ἐργασίας. Οὐ-
τω μετ' ὀλίγους μῆνας ὁ Τεροβίτης
θὰ δύναται νὰ μπαῖν στὸ αὐτοῖν ἰν-
τὸ μέσα στὸ χωριὸν του καὶ νὰ πη-
γαίη ὅπου θέλῃ: Γιάννα, Φιλί-
ππιάδα, Ἄρτα, Προβέζα...

Τὸ θαυμάσιον παράδειγμα τῶν
Τεροβιτῶν πρέπει νὰ τὸ ἐνστερ-
νοῦν ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἠλείου,
ὅταν θέλουν νὰ ἴδουν δρόμους στὸν
τόπο τους.

Εὐχαρίστως ἐλانوρθοῦμεν τὰ ἐν
τῷ τελευταίῳ φύλῳ τῆς «Ελευθε-
ρίας» γραφέντα εἰς βάρος τοῦ Δη-
μάρχου Ἰωαννίνων κ. Β. Πυρρινέ-
λα, πληροφορηθέντες ὅτι προσεκά-
λεσε τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμ-
ματος εἰς γεῖμα ἐν τῷ οἴκῳ του, ἀλλ'
ἐπειδὴ εἶχε δώσει τὸν λόγον τῆς ἡ-
Κα Τσαλδάρη πρὸς τὴν Καν. Νικ.
Καζαντζῆ, δικηγόρου, δὲν ὑπῆρχεν
ὁ ὕλικός χρόνος νὰ πραγματοποιηθῇ
ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Δημάρχου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,”

Ὡς νὰ μὴ ᾔσαν ἀρκεταὶ αἱ ποικί-
λαι δυστυχίαι, αἱ ὁποῖαι ἐπέσκηψαν κατ'
ὀλην τὴν Ἠλείον κατὰ τὴν τελευταίαν
δεκαετίαν, καταστήσασαι τὸν βίον τῶν
κατοίκων τῆς ὄντως ἀβύτου, τὸ ἀντικε-
μεν τοῦτο Ἠλειωτικὸν Τμήμα, τὸ γνωστὸν
ὑπὸ τὸ ὄνομα Τοιμανοργία, ἔχει καὶ μίαν
πρόθετον καὶ ἰδιαιτέραν πλῆξιν, ἐπιτή-
νουσαν τὰ δεινὰ τοῦ γηγενοῦς Ἠλειω-
ποδοξοῦ ἀγορικοῦ πληθυσμοῦ τῶν. Ἀπὸ
τοῦ ἔτους 1866 ὕψισται ἐκκρεμὲ τὸ
λεγόμενον «Ζήτημα τῶν 16 χωρίων» τῆς
Ἐπαρχίας Φιλιατῶν. Πρόκειται περὶ τῆς
ἐγγείον περιουσίας 16 χωρίων, ἐν οἷς καὶ
τοῦ Τοσιμαντῆ καὶ τῶν 9 ἐξαρτημάτων
αὐτῶν, ἥτοι ἐν ὅλῳ 25 χωρίων «Ἠλη-
νορθοδόξων χωρίων, τὰ ὁποῖα τουρκικάβα-

νικαὶ τινες οἰκονομεῖται ἐκ Φιλιατῶν καὶ
Παραμυθίας ἀπὸ ἡμίσεως ἥδη αἰῶνος
προσπαθοῦν ν' ἀπογυμνώσωσιν ἀρπά-
ζουσαι τοὺς λεπτογαίονας ἀγρούς, τῶν, ἐξ
ὧν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν Χριστιανῶν διὰ μυ-
ρίων μόχθων καὶ διὰ ποταμῶν ἰδρώτος
ἀρῶνται ὀλίγα δημητριακά καὶ ἑτερά
τινα πενιχρὰ γεωργικὰ προϊόντα. Εἶνε
ἀνίκανοι οἱ σκληροὶ ἀγῶνες, τοὺς ὁποί-
ους οἱ χωρικοὶ οὗτοι διεξήγαγον ἐπὶ τὴν
κοκρυαίαν, πρὸς περισσῶν τῆς πατρίδας
ἀνικητὴν περιουσίας τῶν, καὶ ἀνεκδιήγητα
τὰ μαρτύρια, εἰς ἃ πολλοὶ τοῦτον ὑπεβλή-
θησαν χωρὶς ἐν τούτοις νὰ καμφθῶν καὶ
παρατήσῃ τὸν ἀγῶνα. Ὁ ἔχων τὴν
τὴν περιέργειαν νὰ μάθῃ πὺς ἔχει ἐν ταῖς
ἐπιτομεταίᾳς τὸν τὸ ζήτημα τοῦτο ἀρκε-
τῶς ἀναγνώσῃ τὸ φυλλάδιον, ὅπερ ἐξέδωκε
κατὰ τὸ 1914 ὁ Διευθυντὴ τῆς «Ελευ-
θερίας» κ. Χ. Χρηστοβουλῆς διὰ τῶν
τίτλων «Ἱστορικὸν ἀπαγγελίαν τῶν 16 χω-
ρίων τῆς Ἐπαρχίας Φιλιατῶν καὶ τῶν
ἐξαρτημάτων αὐτῶν παρὰ τὸν Τουρκάβα-
νὸν Ντεμῆτιον καὶ Σελῆτιον καὶ αἱ ἐνέ-
ργειαι πρὸς ἀπόσπασιν τοῦ Ἀγαθικοῦ Συ-
γαθῆς τῆς Τουρκοκρατίας καὶ Ἑλληνο-
κρατίας». Ἐλπίς ἀρκετὰ δι-φωτίζον
τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὅσα ἐργασίαι ἐγὼ
ἐν τῷ ποινάτῳ μου «Μοσχοφισία περὶ
τῆς ἐν Ἠλείῳ κώμης τῶν Τοσιμαντῶν» εἰς
τὸ κεφάλαιον αὐτό τριτὸν πρὸς τοιμανο-
ποίησιν τῆς κώμης καὶ τινὰ περὶ τῶν
Μουσουλμάνων Τοσιμαντῶν. (Σελ. 44
κ. ε.).

Ὁ ἐν Αἰξ. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχι-
μανδρίτης κ. Δαρθ. Μιχαήλ, ὁ κ. Χ.
Χρηστοβουλῆς καὶ ὁ ὑποταγόμενος κατ'
ἐπὶ τῆς ἐπὶ σφῶν ἐπὶ ἡγωνισθῆσαν
δι' αἰτίας αὐτῶν καὶ ἐκτενέστερον πρὸς τὴν
Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, δι' ἁρμότων εἰς
τὰ ἐρμηνεύει, δὲ συλλογιστῶν καὶ
διὰ παντὸς ἐξέσῃ νομίμῳ μέσῳ νὰ ἀ-
νήσωμεν τὸ ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν προ-
σῆ τῶν ἀρμότων μετὰ τὴν ἀνελευθέρω-
σιν τῆς Ἠλείου ὅσα, λυσιπλοῶν εἰς δι-
καιῶν εἰς δικαιοσύνην τὸ ζήτημα τοῦτο
καὶ ἀπὸ σφῶν ἐκ τοῦ παρῆλθον τῶν
δυστυχῶν Ἠλειωνορθοδόξων χωρίων τὸν
κίνδυνον, ὅταν διατοχῇ ἡ ἐργασία περὶ
σφῶν. Ἀλλ' εἰς μᾶλλον. Ἐρμηνεύει εἰς
τῆς μὴ ἀκούοντων. Ὁ σχεδὸν ἀδυσκό-
πως αὐτὸ τῆς ἀνελευθέρωσιν τῆς Ἠ-
λείου δικαιοσύνης τὴν ἑλπίδα. Βενιζελιστῶν,
ἐφ' ἡν ἀπογοργῶνται καὶ πρὸς ἁπλῶν
μὲν τὴν Ἠλείον, ἀλλ' ἰδιαιτέως πρὸς
τὴν Τοσιμανοργίαν. Καὶ ὅμως ἡ Τοσιμανο-
ργία ἔδωκεν ὁμιλῶν τὴν ψήφον τῆς ὑπὲρ
τοῦ Βενιζελισμοῦ κατ' ὅλας τὰς βουλευ-
τικὰς ἐκλογὰς. Ἡ ἀποτίμησις αὐτῆς τῶν
Τοσιμαντῶν πρὸς πολιτικὸν κόμη, τὸσον
ἀπογοργῶν καὶ σκληρὸν πρὸς αὐτοὺς, προ-
ήρχετο ἐκ βλακείας. Δὲν δὲ αὐτὴν ἀπο-
κριθὼν καταστατικῶς εἰς τὸ ἐξῆς ματοῦτο.
Οἱ Τοσιμαντῆς εὐτυχῶς διακρίνονται διὰ
τὸ γοργὸν καὶ εὐφρὸν πνεῦμα τῶν, ὅπερ
ὁμοῦ εἰς τὸν «Τοσιμαντῶν ταμῆα» τῆς
παροῦσας τῶν. Ἀλλὰ τί ἦτο λοιπὸν ἡ
προτίμησις αὐτῆς πρὸς τὸν Βενιζελισμόν;
Ἀγνοῶ. Γνωρίζω μόνον ὅτι ὁ Βενιζελισ-
μὸς ἡδιαφόρησε γενικῶς πρὸς ὅλα τὰ ἐν-
διαφέροντα τὴν Τοσιμανοργίαν ζήτημα
εἰς δὲ τὸ τῶν 16 χωρίων ἐπὶ ἀδίκῃ ἐ-
κείνῃ, καὶ σκληροῦς πρὸς τὸν γηγενῆ Ἠ-
ληνικὸν πληθυσμόν. Κατὰ τὸ 1918 ὁ
ἀπαιτῶν μὴ τῆς Ἀρ. Στεργιάδης, Γεν.
Διοικητῆς τῆς Ἠλείου τότε διατελόν,
ἐξέλεμψεν ὁ ὁλοκλήρῃ ἔχον στρατιωτῶν
διὰ νὰ εἰσπράξῃ βεβαίως τὸ γεῖμα
ὑπὲρ τῶν Τοσιμαντῶν ἀγῶνων παρὰ τῶν κα-
τοίκων τῶν 16 χωρίων, τοῦ θ' ὅπερ οὐδ'
αὐτὸς ἡ Τοσιμαντῆ Κυβέρνησις εἶχεν ἀπο-
τολμῆσαι ποτὲ. Ἐπὶ Κυβερνήσεως Βενι-
ζελῶν προκατεβλήθησαν ἐκ τοῦ Ἀρ. Τα-
μῆα ἐκτενέστερον χιλιάδων δραχμῶν εἰς
τοὺς ἰδίους ἀγῶνες ἀπέναντι τῶν ἀσπί-
των ἀπαιτήσεων τῶν ἐπὶ τοιοῦτον γεῖμα-
τον. Καὶ αἱ Βενιζελικαὶ Κυβερνήσεις
ἀφῆσαν νὰ παρελθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο
εἰς τὸ πᾶν ἐξ ἡμῶν νὰ ζητηθῇ ἡ λύσις τοῦ
ἐπείγοντος σήμερον, ὅποτε ἡ Ἠλείς δὲν
εὐρίσκειται εἰς ἡ ἀλλοτε διατέλει θέσιν
καὶ ἔξαις ἐπὶ ὅλα δύναται εἰς τὴν παροῦ-
σαν δυσμενῆ περὶστασιν διὰ τῶν Ἠληνι-
σμοῦ νὰ ἐκβιάσῃν λύσιν ἡσύμφορον διὰ
τοὺς δυστυχῆς κατοίκους τῶν 16 τούτων
χωρίων καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐπὶ τῆς κακῆς διαχειρίσεως τοῦ
ζητήματος τοῦτον παρὰ τῶν Βενιζελισ-
τικῶν Κυβερνήσεων παύσιν ἐντεν βαρὺ καὶ
οἱ κατοικοὶ τῶν 16 χωρίων ἐν τῇ πλειο-
νότητι τῶν, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐργα-
σθῶν σφῶν καὶ μετ' ἐπιμονῆς ὑπὲρ τῆς
λύσεως ἐννοίας τοῦ ζωτικώτατον δι' αὐ-
τοὺς ζήτηματος τοῦτον, οὐδ' ἔδωκαν τὴν

δέουσαν προσοχὴν εἰς τὰς παρ' ἀρμόδιων
γενομένας αὐτοῖς ἐπανελημμένας προτρο-
πὰς καὶ πατριωτικὰς ἐκλήσεις πρὸς ὀνο-
τηματοποίησιν καὶ προετοιμασίαν τοῦ
ἀγῶνος, ὅστις θάπτον ἢ βράδιον ἀσφαλῶς
θὰ ἐνεφανίζετο, ἀφοῦ ὑπῆρχε πάντοτε ἐκ
κρεμοδικίας. Αἱ συμβουλαι καὶ προτροπαὶ
αὗται ἡρμηγνέοντο κακοβούλως ὡς σκοποῦ-
σαι δῆθεν τὴν ἐξυπηρετήσιν ἀτομικῶν
συμφερόντων!

Καὶ ὅμως οἱ ταῦτα συμβουλευόντες
ἀποδεικνύεται ἤδη ὅτι εἶχον δίκαιον καὶ
ἐκρινον ἀσφαλῶς. Ἐγνώσθη ἐπισημῶς τε-
λευταῖον ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁλόγος ζήτημα
ἀνεκινήθη σοβρῶς καὶ πρόκειται ὁρισμέ-
νως πλέον νὰ λάβῃ μίαν λύσιν.

Προσκαλοῦμαι ἤδη καὶ ἐγὼ νὰ λάβω
μέρος εἰς τὴν σχετικὴν συζητήσιν ὡς εἰς
τῶν πληροφροῦν ἀντιπροσώπων τῶν κα-
τοίκων τῶν 16 χωρίων. Ἀλλ' ἐγὼ, ἰδὼν
τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερο-
μένων καὶ τὴν δυσπιστίαν, μετ' ἧς ἐγί-
νοντο δεκταὶ αἱ σχετικαὶ νομοθεσίαι καὶ
προτροπαὶ, ἔχω δώσει ἀρμόδιως πρὸς κα-
ποὺ τὴν παραίτησιν μου καὶ ἐδήλωσα καὶ
ἐπισήμως καὶ ἰδιωτικῶς ὅτι ἐπ' οὐδενὶ
λόγῳ θὰ ἀποφάσω ἰσὺ πλέον ν' ἀναμιχθῶ
ἐν τῷ ζήτημα αὐτῷ.

Ἡ περὶ αὐτοῦ ἀποχὴ μου δὲν μ' ἐμ-
ποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ εὐχωμαι δικαίως καὶ
ἐλπιτικῶς ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο λυθῇ
ὑπὲρ τῶν ἐχόντων κατὰ τὴν ἀντίληψιν καὶ
πεποιθῶσιν μου τὸ δίκαιον χωρικόν. Ἄν
ὅμως, ὁ μὴ γένοιτο! Ἀντὶ δυσμενῶς δι'
αὐτοὺς, θὰ κατὰ μὲν καὶ ὁ Βενιζελισμὸς
ὅστις ἀφῆκεν ἅπαν τὸ ζήτημα αὐτὸ, κατ'
ἦν ἐπαχὴν θὰ ἐλάτο ἐννοίως ὑπὲρ τῶν
χωρικών, ἀλλ' ἐπὶ πταίνων καὶ αὐτοὶ οὗτοι
διὰ τὴν ἀσυγχώρητον ἀδράνειαν καὶ ἀδια-
φορίαν τῶν.

Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν πρέ-
πει νὰ λησμονηθῇ ἡ ζωὴν ἀλήθειαν ὅτι καὶ
τὰ αἰτομα ἰδιαιτέρως καὶ αἱ αἰσθητικῶς
εἰς δημιουργοὶ τῆς τύχης τῶν καὶ ἀξία
ὧν πράττειν ἀπολαμβάνουσιν!

N. ΝΙΤΣΟΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐόρτασε μεγα-
λοπρεπῶς ὁ Ναὸς τῆς Περιβλέπου,
δι' ἀρχιερατικῆς λειτουργίας, χορο-
στατήσαντος τοῦ Σερβισμοῦ
Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Κυρίου
Κου Σπυρίδωνος, κατ' ἦν λειτουργί-
αν, ἐκτὸς τῶν ἐνοριτῶν, παρέστη-
σαν καὶ πλείστοι ὅσοι ἐξ ἄλλων
ἐνοριῶν τῆς πόλεως καὶ μάλιστα ἐκ
τῆς καλῆς τάξεως. Τὰ ἐγκάρδια ἐπὶ
τοῦτο συγχαρητήριά μας τοῖς ὅσιν καὶ
καὶ μεμορφωμένοι ἐπ' ἐκείνους τῆς
Ἐκκλησίας ταύτης κ.κ. Σπ. Λάκαρη
καὶ λοιποῖς.

Εἰς καθημερινὰ φυλλάδια Δραχμῆς

ΣΤ. ΕΒΝΟΥ

Η ΗΡΩΪΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Σήμερον ζητήσατέ το ἀπὸ τοὺς ἐφημεριοδοπῶλας

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 2 Μαΐου Ὁ Τσαλδάρης ἐδήλωσε ἀργὰ τὴν
νύκτα εἰς τὸν «Κήρυκα» κατὰ τὴν ἐν Ἠλείῳ παρ-
μολὴν τοῦ ἐσχημάτῃς τὴν γνώμην, ὅτι ἐπιβάλλεται ἀμέ-
σως ἐφαρμογὴ αὐστηροτέρων μέτρων πρὸς ἐξόντωσιν
τῶν Βενιζελιστῶν, τὰ ὁποῖα θὰ λυφθῶν ἀμέσως.
Ὑποβληθὲν συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν ἐλλάτω-
σιν κατὰ 10 000 τῶν Ὑπουργῶν, 20 000 καὶ τὴν ἀπο-
λὴν ὁρισμένων ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἀφίξεις

—Ἐπανεκάμψαν ὁ Γενικός Διοικητὴς
τῆς Ἠλείου κ. Ζ. Μαυροματῆς καὶ ὁ
Ἀνώτερος Διοικητὴς τῆς Ἠλείου
Ἠλείου Ἀντισυνταγματάρχης
νίκας, συνοδεύσαντες τὸν πα-
τριάρχον τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος
Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος
κ. Π. Τσαλδάρη καὶ τὴν ἐγγε-
νην καὶ τὴν ἐγγενησὶν Καν.
Καν. Δίαν Π. Τσαλδάρη καὶ
οὐ τοῦ Μεσολογγίου.

—Μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητῆς
ἐνταῦθα ὁ εὐέλπης νέος κ. Γεωργ.
Μαυροματῆς διδάτωρ τῆς Νομικῆς,
ἐκτενέστερον κ. Τζωροζώπου καὶ
λεντοῦ, καὶ μετὰ ὀλίγων
ἐνταῦθα ἐπανεκάμψαν εἰς Ἀγρίνιον.

—Ἀφίχθησαν ἐκ Φιλιατῶν ἐπὶ
ποσ παρουσιασθῶν ἐνώπιον τοῦ
γοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Π. Τ-
τετιμημένου ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ
καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητῆς κ. Ζ.
Μαυροματῆς διὰ διαφόρων ὑποθέ-
σεως τὴν αὐτοῦ Μουσουλμάνων
ἐπὶ τῇ Προκρίτοι Μουσουλμάνων
γνώσεως Μουσουλμάνων κ.κ.
ἐφ' ἧς Ζεκερί, Μουσαῖ, Νέμης,
Μουσαῖ καὶ Χονανῆς Ἀμλῆς καὶ
νέκαμψαν εἰς Φιλιάτες.

Ἀναχωρήσεις

—Ἀνεχώρησεν ἐκ Αἰξίνης κατὰ τὴν
εὐέλπης νέος κ. Γεωργ. Μαυροματῆς
πλημῆνος ἀποταγῆς τοῦ Γενικοῦ
τοῦ τῆς Ἠλείου κ. Ζ. Μαυροματῆς
τις κατέβηκε διὰ τῆς εὐφρίας τοῦ
ἀρχοντικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ πᾶν
γνωρίζοντος αὐτὸν ἐνταῦθα.

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ
κ. Ἀλῆς. Α. Μελῆς μετὰ τοῦ
τον γαμμιτῶν κ. Ν. Μαυροματῆς
ὁ κ. Μυλωνά.

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ραφτανάσιον
Τοσιμαντῶν ὁ αὐτοῦ ἐμπεριστα-
Κων. Μάντζος μετὰ τῶν συγγαμ-
τῶν ἀκολουθησάντων αὐτὸν ἐνταῦθα.

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ
τοσιμαντῆς ἐκ Σαδοβίτσας συνάδελ-
κ. Τοιγγόλιας ἀφήσας τὴν κατὰ
τοῦ ἐνταῦθα.

Εὐχαριστήριον

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον μοι καὶ
κον νὰ εὐχαριστήσω δημοσίᾳ
Ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρίαν Ζωῆς
ΘΝΙΚΗ ΖΩΗ διὰ τὴν ἀμεσο-
ταχὴν κατὰ τὴν ὀλοκλήρῃ
ἡσφαλισμένον κεφάλαιον δι' αὐ-
τύχην ἡσφαλισμένον παρὰ τῇ
ἐταιρίᾳ ὁ πρὸ ἡμερῶν ἀποβί-
σὺν γός μου Γεώργιος Θ. Βα-
Ἰωάννινα 28 Ἀπριλίου 1927

Ἡ εὐχαριστοῦσα σύζυγος
Μερόπη Γ. Βαγιῆ